

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XCIX [i. e. C]. An bonis operibus redimi poßit remanens poena temporalis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

AUTOR. Pœnæ temporales remanent sæpè, post remissam culpâ; & cæ remittuntur in vita Futura ex Condigno: in præfenti, ex Congruo: 1. Teste S. Scriptura in *Antichristo* p. 3. q. 38. 2. S. Chryf. *ibid.* ait: *Deus videt, quod peccatis ipsis non minus damnosum sit Non puniri: propter hoc imponit pœnam. Et ne inulti efficeremur deteriores, non remisit supplicium.* sc: Vtilitatē magis quàm Vltionem intendit. Iuxta *Olea* 6. *Misericordiam volo, non Sacrificium.* S. *Aug. ibid.* c. 33. 34. Pœnas, Dei amicos affligentis, esse materiam dicit virtutis: sed non negat esse etiam peccati vltiones. Vnde in *Pf.* 50. ait: *Veritatem dilexisti, hoc est, impunita peccata eorum etiam, quibus ignoscis, nō dimisisti. Sic prerogasti misericordiam; ut seruares & Veritatem?* 3. Calvinus *ibid.* c. 8. §. 6. *Non modo infirmitatem nostram præuenire; sed præterita etiam delicta corrigere habet Deus; Vt nos in legitima erga se obedientia contineat. Proinde, quoties affligimur, subire protinus in mentē debet antea & vita recordatio: ita reperiemus nos admisisse, quod dignum eiusmodi castigatione esset.*

DICO AD I. Causa mortui filii Dauidis dicitur, *2. Reg. 12.* non, vt in futurum caueat; sed quia *blasphemare fecisti inimicos nomen Dei, propter verbū hoc filius tuus morietur.* Ideo etiam fleuit Dauid, ad luendum præteritum malum; non ad cauendam futurum.

AD II. Infantes mortem subeūt; at in quam exercitacionem virtutis? Planè in pœnā peccati præteriti, *Gen. 2.* *Quacung, die comederis, morte morieris.* *Rom. 5.* *Et ita in omnes homines mors transiit, in quo omnes peccauerunt.* Esto, sit quandoq; mors materies virtutis; nō tamē ideo definit esse pœna peccati.

Q V Æ S T I O C.

An bonis operibus redimi possit remanens pœna temporalis?

LUTHERVS in *Affert.* art. 5. et si nomen Satisfactio nis respuit, pœnis tamen spontaneis manum Dei posse præueniri concedit & auerti. Sic & Martyr Kemnitius, cæterique Lutherani.

CALVINVS *Inst.* l. 3. c. 4. §. 30. peccatorum pœnas vllis operibus redimi posse negat.

SVADET Calvinus ita. 1. Nullis operibus delicta procurare iubet; sed sola sacrificia in expiationem requirit. quod ita testari vult, vnicum esse Satisfactionis genus. Nam sacrificia *Israclitarum* non hominum opera censebantur; sed vnicò Christi Sacrificio aestimabantur. 2. Peccata tua elemosynis redime: Non voluit significare, Iustitiam & Misericordiam esse Dei propitiationem, & pœnarum redemptionem. Absit enim vt alia vnquam fuerit ἀπολύτρωσις, quàm Sanguis Christi.

AUTOR. 1. Pœnæ Purgatorii redimi possunt operibus piis. patet p. 1. sup. 2. Pœna in hac vita sunt aliquando necessariò tolerandæ, vt irredimibiles: vt Mors omniū: Mors filii Dauidici: *2. Reg. 12.* Moysis ex terra promissa exclusio; q nec orans fuit exauditus, *Deut. 3.* 3. Aliquando pœnæ hic redimi possunt: Sic *Niniuitæ, Iona vlt.* pœnas auerterunt. *Id.* 2. *Par. 7.* promittit Deus *Jerem. 18.* *Daniel. 4.* *Peccata tua superbiæ, rapinæ. &c. elemosynis redime.* Nam, *Tob. 4.* *Elemosyna ab omni peccato, & morte liberat.*

DICO AD I. Assumptum vtrumque falsi arguit S. Scriptura: adeo multa docet esse satisfactoria, præter sacrificia. Et hæc respectabant ad & Vnicum Cruentum, & ad Incruentum specio vnum, numero multa.

AD II. Patet solutio: Non voluisse Deum, dicit; non docet, Calvinus; nec alius docuit hæctenus.

Quæ.